

9. IV. 1960

2. 393

Др инж. ДУШАН С. СИМЕУНОВИЋ

УЗРОЦИ
НЕСТАЈАЊА
ШУМА
У СРБИЈИ
У XIX ВЕКУ

ЗАДРУЖНА КЊИГА — БЕОГРАД
1957

У В О Д

У стручној шумарској литератури, а и у јавности, врло често се наилази на тврђења да су шуме у Србији уништене и да је Србија, некад најшумовитија област Балканског Полуострва, па и Европе, скоро остала без шума. Уз ово се редовно наводе тешке последице најразноврсније природе, које су настале или су директно проузроковане нестајањем шума. Осим овога, што је још интересантније, сви који пишу или говоре о нестајању шума у Србији слажу се у томе да су шуме немилосрдно уништаване, да су углавном уништене, не наводећи при овоме ни време када се то догодило, ни темпо, ни чињенице, ни историске услове тога уништавања.

Ова једнодушност утолико је чуднија што не почива ни на каквим систематским и научно обрађеним чињеницама. Ни код једног од ових тврђења се не наилази на убедљиво образложење и потребну документацију којима би се доказивала изнета тврђења. И уколико би се понегде и изнели какви докази, они би обично били локалног карактера и односили би се на лично искуство онога који то тврди, или на непотпуне чињенице и документа на која се случајно наишло у литератури или пракси.

Све је ово потпуно разумљиво кад се има у виду да до данас не постоји ниједан потпунији научни рад који би се бавио појединим конкретним питањима привредне историје шумарства у Србији, а још мање такав који би обрађивао привредну историју шумарства читаве наше земље.

Међутим, систематски сакупљен, сређен и научно обрађен материјал о прошлости нашег шумарства данас нам је много потребнији него раније. У изграђивању нашег будућег шумарства мора се поћи од постојећег чињеничног стања, од онога што је наслеђено од прошлости. У шумарству је, више него и у једној другој грани народне привреде, садашњост повезана с прошлошћу а будућност са садашњошћу. Дуготрајни производни процес шумске производње (често знатно дужи од трајања човековог века) приморавала нас да при решавању актуелних проблема шумске привреде, ако се жели да се они успешно реше, водимо исто толико рачуна о чињеничном стању у прошлости (често врло далекој) колико и о данашњем.